

BƏXTİYARIN ÜLVİ ARZU DASTANI

Şəhid Bəxtiyar ASLANOV

Bəxtiyar Aslanov 28 dekabr 1998-ci ildə dünyaya göz açmışdır. Əslən Şuşa rayonundan idi. Qarabağ müharibəsi zamanı 8 may 1992-ci ildə Şuşa işğal edildikdən sonra Bəxtiyarın ailəsi Naftalan'da məskunlaşmışdır.

Bəxtiyar orta məktəbi bitirdikdən sonra hərbi xidmətə yollanmış, hərbi xidməti başa vurduqdan sonra o, yenidən ordu sıralarına qayıtmış və Müddətən Artıq Həqiqi Hərbi Xidmət Qulluqçusu olaraq xidmətini davam etdirmişdir. O, Daşkəsən rayonu ərazisində yerləşən "N" sayılı hərbi hissədə qulluq etmişdir.

Azərbaycan Ordusunun əsgəri olan Bəxtiyar Aslanov 2020-ci il sentyabrın 27-dən Azərbaycan Silahlı Qüvvələri tərəfindən Ermənistən işğali altında olan ərazilərin azad edilməsi üçün başlanan Vətən müharibəsində iştirak etmişdir. Ailəsi ilə sonuncu dəfə 27 sentyabr 2020-ci ildə əlaqə saxlayan Bəxtiyar Aslanov döyüş tapşırığını yerinə yetirəkən qəhrəmancasına şəhid olmuşdur. Uzun müddət itkin kimi axtarılan Bəxtiyarın nəsi itkin düşdüyündən 137 gün sonra Murovdağın Ağbabəyükəsliyində tapılmış və 13 fevral 2021-ci ildə ailəsinin istəyi ilə Goranboy rayonunun Balakürd kəndində torpağa tapşırılmışdır.

Şəhidimizə və onun ən böyük arzusu olan Şuşanı azad etmək və Şuşanı görəmək arzusuna ithaf etdiyim "Bəxtiyarın ülvü arzu dastarı" şeirini qürurla təqdim edir və bütün Şəhidlərimizə Allahdan rəhmət diləyirəm.

BƏXTİYARIN ÜLVİ ARZU DASTANI

İllər boyu neçə acı çəkdik biz,
Şuşada silindi çox izlərimiz...
Mənim tanıdıǵım bir Qəhrəman var
Şuşanı görməyən bir Şəhidimiz...

Neçə il Şuşada bir həyat quran,
Cıdır düzündə böyük fəxrə duran –
Bir ailə ayrıldı öz yurdundan,
Qurdun ruhu qovuldu torpağından.

Aileylə qəmləndi Azərbaycan,
Ailənin yeni yeri – Naftalan...
Ailədə olacaqdı Qəhrəman,
Qanıyla, canıyla yazacaq dastan...

Doğuldu O, Qarabağsız illerdə,
Şuşa həsrəti ilə düşdü dərdə.
Könlünün yarası Şuşası oldu,
Həyatının yası Şuşası oldu...

Ad mənası özünü doğrultmadı,
Bəxtiyar illərlə acı yaşadı.
Qırılmışdı o uçmali qanadı,
Fələk zərbəsiylə sinnmiş qanadı.

Şuşa, Şuşa deyə böyüdü uşaq.
Şuşa, Şuşa deyə məktəb oxudu,
Eşitdiyindən, həm oxuduğundan,
Açılmış əlləri bir yumruq oldu.

Tarixi öyrəndi, həm Şuşasını,
Albertin, Riadin mərd dastanını.
Qisas odu daha da alovlandı,
Almalıydı düşməndən qisasını.

Yurddan qovmaliyi qəddar yağını,
Xilas etməliyi Qarabağını,
Azad etməliyi Şuşa-Laçını,
Açmalyıdı silahının pasını.

Qərar verdi məktəbi bitirəndə,
Şuşası üçün əsgər olmaliyi!
Neyin bahasına olursa olsun,
Bəxtiyar Şuşanı qurtarmalıydı!

Sərkərdəlikcün böyüdü arzusu,
Çin olmalı idi onun yuxusu.
Bitməliyi xalqının böyük yası,
Mütələq azad olmaliyi Şuşası.

Qüsursuz xidmətin son illərində,
Onu bir məsələ düşündürdü.
Ömürlük, sonadək sərkərdə olmaq,
Qayıdış illərlə dişini sıxmaq?

"Yox!" dedi Bəxtiyar, qərarı verdi,
Hər şeydən çox sərkərdəliyi seçdi.
İçindəki qara, bəd fikirləri,
Düşmənləri biçirmiş kimi biçdi.

Bundan sonra sərkərdə olacaqdı,
Sona qədər orduda qalacaqdı.
Döyüslərdə hünərlər göstərəcək,
Lazım olsa, o, Şəhid olacaqdı!..

Bəxtiyar Daşkəsəndə xidmət etdi,
Əsgərlərə qarşı mehbəban idı.
Onları döyüş yoldaşları kimi,
Cəngdə, həm hərbədə görmək istəyirdi.

Daşkəsəni ürəyi də seçmişdi,
Ora Qarabağa çox yaxın idı.
Yaxın idi Daşkəsənə Kəlbəcər,
Bəxtiyar yurd üçün canından keçər.

Ancaq ürəyi sıxlırdı onun,
Çin olması çətin idи yuxunun.
Azad olunmali yer uzaqdaydı,
Qarı düşmən orda at oynadırdı.

Hər atəşkəs onda bir qəzəb idı,
Düşmənə gələcəyi göstərirdi.
İşarə edirdi, vaxtı gələcək,
Azərbaycan Kəlbəcərdən keçəcək!

Qisas alovu heç bir vaxt sönmədi,
Azərbaycan öz vaxtını gözledi,
Bəxtiyar da "Vaxtı gələcək!" dedi,
O Zəfərli savaşın vaxtı gəldi!

Hamı kimi atıldı döyüslərə,
Olmuşdu, axır ki, ona bəxti yar.
Əsgərlər dedi sevinə-sevinə:
"Səni gözləyir o Şuşa, Bəxtiyar!"

İllər uzunu böyüdüyü arzu,
Sentyabrin axırı gerçək olmuşdu.
Bəxtiyar özündə qanad tapmışdı,
Pərvazlanırdı, elə bil ki, quşdu...

Sona qədər döyüdü o igidim,
Var gücünü o gündə sərf eylədi.
Amma zalim fələk oyun eylədi,
Mərdim namərd güllesinə tuş gəldi.

Zalim fələk döyüslərin ilk günü,
Kəsdi onun qarşısını, öünü.
Artıq fələkde olmuşdu bu adət,
Bəxtiyara qismət oldu Şəhadət...

İgidi qucaqladı Murov dağı,
Başın əydi Ağbabəyükəsliyi.
Dağın zirvəsindən bir ruh cövl etdi,
Bu ruh Şəhid olan Bəxtiyar idı.

Bu zirvədən o zirvəyə uçdu o,
Şəhid oldu Pənahəli nəvəsi.
Ona yar olmasa da, öz bəxti,
Ona yar oldu Şəhidlik Zirvəsi!

Cismani görmədi əziz Şuşanı,
Ruhu həmin gündən Şuşanı gördü.
Qarabağlı etdi Azərbaycanı,
Şuşa qalasında bir bayraq hördü.

Şuşaya cismani heç çatmasa da,
Bəxtiyar Şuşanı ilk görən oldu.
Ruhu azad etdi əziz Şuşanı,
Bunun üçün töküdə o, öz qanını.

Bunun üçün verdi o, öz canını.
Günlər ötdü, aylar ötdü, vaxt keçdi,
Ailənin gözü yollarda qaldı.
Bir kəndə neçə Şəhid nəşini gəldi,

Bəxtiyarın nəşini hələ çatmadı.
Anası, atası qurban söylədi,
Aylar ötsə də, ümid itirmədi...
Zəfər oldu, hamı verdi şad xəbər,
Bəxtiyardan heç bir xəbər gəlmədi.

8 Noyabr... Azad oldu Şuşamız,
Qələbəni çaldı şanlı Ordumuz.
Yenilməz aslana döndü qurdumuz,
Zəfəri qeyd etdi Ulu Yurdumuz.

Bəxtiyara olan ümidi artdı,
Dualarla ana gözü yaşardı.
Bəxtiyar heç zaman ölməyəcəkdi,
O, Şuşa səmalarında yaşardı.

Ruhu dalğalandırdı bayrağını,
Bəxtiyar öpdü Zəfər Bayrağını.
Nə qədər Zəfərə sevinsə də O,
Anasından yenə nigaran qaldı.
Anası da ondan nigaran qaldı...

Dekabr da keçdi, gəldi soyuqlar,
Murov dağının başını qar aldı.
Ana ümidi boran apardı,
Atanın gözünün kökü saraldo.

Can yoldaşı gör neçə gün axtardı,
Bilmədi, küləkdi, borandı, qardı.
Nitqi tutuldu, gözləri yaşardı,
Tapdı can yoldaşı can yoldasını...

Cansız bir bədəndi... Ərimiş bədən...
Sümüyü görünən, polad, bərk cisim.
Can yoldaşı ağladı, dedi: "Nədən?"
Bədəni əsirdi çox, əsim-əsim...

Bəxtiyarın ruhu ziyarət etdi,
Torpaq olan, daş olan bədənini...
Sonra baxdı o Zəfər bayrağına...
Onunçun vermişdi son nəfəsini...

Anası yer üzündə ağlayanda,
Cənnət bucağında gülməzdir Şəhid...
Ağlınzıdan çıxartmayın bir an da:
Bu dünya durduqca ölməzdir Şəhid!..

Arzusu ürkədə canından keçdi,
Qarabağlı etdi Azərbaycanı...
Arzusuna çatdırıldı öz xalqını,
Bitməyəcək ülvü arzu dastarı...

Sevindik NƏSİBOĞLU,
7-ci sinif şagirdi, yazıçı, publisist

15.02.2021